

[**Ministeren for handel, industri og søfart.**] lov og den siden 1921 eksisterende lovgivning på det heromhandlede område.

Det i henhold til loven nedsatte skotøjsudvalg har gjort indstilling til ministeriet om en forlængelse af loven i 3 år. Lovforslaget er identisk med den gældende lov, dog at der på 2 punkter er forskelligheder i forhold til den nugældende lovgivning.

Udvalget har for det første anset det for rigtigt at pålægge fabrikanterne, der fremstiller skotøj til indenlandsk brug, en pligt til ved udleveringen til forhandler at lade medfølge en faktura, hvorpå fabrikanten må afgive en erklæring om, at det pågældende skotøj opfylder lovens forskrifter. Det vil ses af lovforslaget, at der — hvilket også er tilfældet efter den nugældende lovgivning — er en tilsvarende pligt for så vidt angår importører af fodtøj, og det er derfor fundet rimeligt — også for at skærpe agtpågivenheden — at indføre en lignende bestemmelse for så vidt angår fremstilling af skotøj her i landet til indenlandsk brug.

Også på et andet område betyder forslaget — i overensstemmelse med skotøjsudvalgets indstilling — en forandring i forhold til den gældende lov, nemlig derved at man har taget sandaler og sværere børnestøvler ud af lovens undtagelsesbestemmelse, således at disse skotøjsarter herefter vil være omfattet af loven.

Da der fremdeles er trang til en lovgivning som den heromhandlede, og da jeg kan tiltræde de af skotøjsudvalget fremsatte ændringsforslag, skal jeg, idet jeg understreger, at der foreligger enighed indenfor udvalget om nærværende lovforslag, anbefale dette til velvillig behandling i det høje landsting.

Den første sag på dagsordenen var:

Fremsættelse af lovforslag.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch): Jeg har herved æren at fremsætte overfor det høje landsting forslag til lov om oprettelse af et statsseminarium i København.

Det vil være medlemmerne af det høje ting bekendt, at vi her i landet lider under en meget følelig lærermangel. Der er gjort forskelligt for at bøde på denne mangel, og en af de ting, man kan gøre, er selvfølgelig i så vid udstrækning som muligt at udvide læreruddannelsen. Nu ligger forholdet således, at vi har fået meddelelse fra de pri-

vate seminarier, der findes her i København, om, at de ikke i det forestående skoleår vil være i stand til at oprette flere klasser på de bestående seminarier. Det er derfor ministeriets ønske ude på Emdrupborg at oprette et statsseminarium. Forholdene er meget gunstige for at føre denne tanke ud i virkeligheden, idet hele den store skole, som tyskerne rejste, og som nu er blevet til en slags pædagogisk borg, i øjeblikket rummer statens lærerhøjskole; og som det er for tiden, har statens lærerhøjskole ganske overvejende timer om eftermiddagen. De lokaler — jeg tænker både på klasselokaler og faglokaler —, som benyttes af statens lærerhøjskole, vil da om formiddagen med godt udbytte kunne udnyttes således, at man der har seminarieklasser arbejdende. Vi kan altså på den måde etablere og påbegynde en seminarieundervisning uden nogen art af direkte udgifter til bygning, etablering af fagklasser o. s. v. Det er ud fra denne tanke og i den nød, vi står i for uddannelse af lærere, at vi kommer til det høje ting med forslag om, at der etableres et sådant seminarium, at vi til sommer, alt efter den tilmelding, der sker, skulle kunne oprette enten en eller to klasser. Jeg siger en eller to, idet jeg navnlig tænker på, at vi har to former for seminarieuddannelse, den 4-årige og den 2½-årige, og det vil naturligvis, hvis der melder sig elever i tilstrækkeligt antal, være rimeligt at oprette både en klasse for det 4-årige seminarium og en klasse for den 2½-årige studenterlinie, som den kaldes.

Jeg vil henvise til bemærkningerne, der ledsager lovforslaget, hvor man vedrørende alle enkeltheder vil kunne få de oplysninger, som i første omgang er fornødne, og jeg skal anbefale overfor det høje ting, at man med velvilje vil behandle dette lovforslag.

Socialministeren (Strøm): Herved har jeg den ære for det høje ting, at fremsætte forslag til lov om ændringer i forsorgsloven angående forhøjelse af statstilskuddet til institutioner for forebyggende børneværn.

Som det vil være det høje ting bekendt, er den midlertidige tilskudsordning for forebyggende institutioner, der blev gennemført ved loven af 27. juli 1945, senest blevet forlænget til udløbet af indeværende finansår ved lov nr. 39 af 20. februar 1948. Begrundelsen for denne forlængelse var, at socialministeriet og udvalget om forebyggende børneforsorg anså det for ønskeligt at indhøste erfaringer om, hvorledes den